

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 5. GRUDNIA ROKU 1799. we WTOREK.

z Berlina dnia 26. Listopada.

Przybył tu z Frankfurtu nad Menem Generał Ofiar il posel Hiszpański przy tutejszym dworze.

z Wiednia dnia 25. Listopada.

Dziśniesz nadzwyczajny dodatek do Gazy Dworskiej donosił wiadomość o poddaniu się wojskom Cesarzkim fortecy *Ankony*.— Na dniu 2 zrana o godzinie 6 zaczęto strzelać do niej z 30 armat, nie rachując bateriów *Rosyjskich* w *Portonouo*. Nieprzyjaciół spodziewając się zapewne głównego ataku lub szturm, czekał aż do świtu i dopiero podwoił ogień swoj armatny, równie z 3 zamków, iak z całego frontu głównego wału pomiędzy Kapucynami i starą twierdzą założonego, i odparł naszą infanterię z niewypowiedzianym mężstwem aż pod same mury fortecy wkroczyć. Uczynił przy tym rozmaite wycieczki i mocne ataki, dając przez to do zrozumienia, iż chce fortecy do upadłego bronić. Nasza strata w tych rozmaitych potyczkach do dnia 4 wynosi w zabitych 33 ludzi, rannych było 5 oficerów i 157 ludzi, zaiętych 9. Nieprzyjaciół utracił 50 ludzi w zabitych, i 200 w rannych, pomiędzy ktoremi 7 oficerów.— Gdy jednak na dniu 10 forteca iak najmocniej bombardowana była, przeto na dniu tymże w wieczor komendant iey Generał dywizyi *Monier* wszedł w negocyacyę, która trwała aż do dnia 12 w ktorym to dniu kapitulacya przez F. M. L. *Frölich* i wspomnionego komendanta podpisana została. Garnizon który procz komendanta składał się z 6 Generałów brygad, 23 oficerów sztabowych, 202 oficerów wyższych i 2599 żołnierza poddała się w niewolę. Przez wzgląd jednak na iey waleczną obronę otrzymala pozwolenie wrocenia do *Francyi*, zawsze pod warunkiem nie słuzenia przeciw wojskom Cesarzkim, aż do zupełney zamiany.— Znalezione tak w artylleryi morskiej, iak lądowej 585 armat metalowych w części żelaznych rozmaitego kalibru, 32,294 funtów prochu, znaczny zapas amunicyi, 4400 strzelby, tudzież i okręt wojenny od 70 armat, 2 od 64, i okręt kanonierski od 4, ieden od 2, ieden od 1, cztery pomniejsze statki, i rozmaite do marynarki należące składki. Nasza strata w ciągu całego oblężenia składa się z 35 zabitych, 171 rannych, tudzież 5 oficerów, i 12 zamieszanych.

Dziśniesz Gazeta Dworska donosił następujące—F. M. *Kray* przysłał raport z *Bozzolo Formigaro* pod dniem 8. t. m. Ponieważ poślikowe wojsko pod F. M. L. *Hadick* zmordowane przybyło do *Alexandryi*, a procz tego rzeka *Bormida* bardzo wezbrała, przeto F. M. *Kray* przeszedł dopiero tę rzekę na dniu 3 w wieczor, tym czasem zaś wysłał kilka oddziałów wojska do atakowania *Aqui*. Ataki udaty się i *Aqui* prawie bez straty z naszej strony zajęte zostało, nieprzyjaciół przeciwnie utracił w zabitych przynajmniej 600. ludzi i 309 w niewolnikach. Po przejsciu *Bormidy* F. M. *Kray* atakował na dniu 4. z rana nieprzyjaciół, który się rozłożył w dwóch stanowiskach, to jest w *Bosco i Rivalta*, w każdym od 4 tylicy ludzi, zostawiając ieszcze sobie w odwodzie inne 4 tylicy. Nieprzyjaciół nieutrzymał się w tych stanowiskach, ale cofnął się z *Bosco* do *Bazaluzo*, a z *Rivalta* pomiędzy *Bozzolo Formigaro* i *Botola* nad *Scrivia*. Na dniu 5. Listopada F. M. *Kray* wyruszył w 3 kolumnach przeciw nieprzyjacielowi, poczym

nieprzyjaciół opuścił zaraz stanowiska swoje w *Bozzolo Formigaro, Gazzo i Frajonara*, lecz mgła z deszczem pelną na nie dala sposobności F. M. doskonale rozpoznać nowo zajęte stanowisko, tyle tylko dowiedział się, iż nieprzyjaciół całe siły swoje pod *Novi* zebrał, zaięwszy także *Casano di Spinola*. Na dniu 6. zrana F. M. *Kray* rozpoznawał nieprzyjaciół, i znalazł, iż tenże z 7 batalionami stał w linii na wzgórkach *Novi* i samie miało mocnym wojskiem osadził. F. M. podzielił wojsko swoje na trzy kolumny, i wyruszył z niemi przeciw stanowiskowi nieprzyjaciółskiemu, kazał strzelać z ręcznej broni i armat do tegoż stanowiska, a gdy flankiery atakowali *Novi* z lewej i prawej strony, kazał postępować aż pod samą górę.

Waleczność strzelców prawego skrzydła, którzy nawet wdali się na samą górę, równie iak chwianie się wojsk nieprzyjaciółskich przywiodły F. M. do przypuszczenia powszechnego ataku. Ten atak skutecznym został w 3 kolumnach, zaczął się o południu, prawa kolumna stanęła zaraz na wzgórku, a wdarszy się do stanowiska nieprzyjaciółskiego, ułatwiła przez to obu innym kolumnom sposobność do wniescia na górę, z ktorej nieprzyjaciół pomimo swego najeźźszego ognia z ręcznej strzelby wypartym został. Prawa kolumna ścigała nieprzyjaciół przez trzy doliny, dosięgnęła w części jedno skrzydło iego i tył, lewa zaś przedarła się aż do *Mesnager*, gdy iednak środkowa kolumna nie mogła w równym czasie postępować, przeto F. M. ścigał do kupy obie skrzydłowe kolumny, i przełstał tą razą na wypędzeniu tylko nieprzyjaciół z trzech zaiętych przez niego stanowisk.— Nasza strata składa się z 69 zabitych 386 rannych, i 239 jeńców, nieprzyjaciółka strata jest daleko znaczniejsza. Po między rannymi z naszej strony znajduje się 14 oficerów sztabowych i wyższych. Wnie wolę dostał się porucznik *Haa v. Kray* i *Menze*, chorąży *Van-Swieten* i kapitan *Swoboda*.

Zasłużenie Arcy-Xiążęcia Palatyna z W. Xieźna *Alexandra Paulowna* odprawiło się z wielkimi uroczystościami w *Guczyna* na dniu 30. w przytomności Imperatora, Imperatorowej, zasłużonej niedawno Xieźny *Meklemburskiej Heleny Paulowny*, i całego dworu, tudzież posłów zagranicznych, ślub dawał obrządkiem *Rzymskim JX. Kucki Biskup Luowski*. Poczym był u dworu bal.

z Paryża dnia 14. Listopada.

Proklamacya do *Francuzów* przez Radę 500 uchwalona, a przez Radę Starszych potwierdzona, była w następującej osnowie: *Francuzi*. Rzpłta uniknęła na nowo zapalczywości burzycielów. Wasi wierni Reprezentanci kruszyli srogie w rękach bratobowczych sztylety, lecz odwróciwszy razę ktoremi wam zagrażano z bliska, uczuli iż nakoniec potrzeba wstrzymać to zamieszanie nieustające, a nie radząc się iak tylko swojego mężstwa i obowiązku, odważają się powiedzieć, iż się godnymi was pokazali. *Francuzi*, wolność wasza cała nadwreżona, cała ieszcze krwią w Rewolucyjnym Rządzie splamiona, szukała schronienia w konfitytucyi, która iey przynajmniej nieiaki obiecywała spoczynek. Potrzeba tego spoczynku była na ten czas powszechnie uznana. Po okropnych burzach z kto-

rych zaledwo zaczęliście oddychać, głęboka we wszystkich umysłach pozostawała się trwoga. Woienna wasza sława może zatrząść najokazalsze starożytności pamiątki. Nakoniec wasi nieprzyjaciół żądali od was pokoju: wśwytko w reszcie zdawało się zniżać dla zapewnienia wam spokojnego używania wolności i szczęścia. Lecz buntowniczy ludzie nstawicznie targali się zuchwale na słabe walezy konfitytucyi części, i tych się zżecznie chwycili przez ktore mogliby nowe sprowadzić bezprawia; wkrótce Rząd konfitytucyjny nie był niczym więcej iak tylko rozmaitemi rewolucyjnymi wypadkami służącemi kolejno partjom sobie przeciwnym. Ci nawet którzy nayrzetelniej utrzymania konfitytucyi pragneli, przymuszeni byli gwałcić ją nieustannie, ażeby nie zaginęła. Z tej nieśtałości Rządu wynikła ieszcze większa w prawodawstwie nieśtałość, a najsłabsze człowieka towarzyskiego prawa wyławione były na wszystkie dziwactwa fałszywych i losu. Czas jest wstrzymać te burze, czas dać trwałe zabezpieczenie wolności Obywatelów, samowładności Ludu, niepodległości władz konfitytucyjnych, nakoniec Rzpłtey, pod ktorej imieniem często najsłabsze gwałcono zasady, czas jest ażeby Naród godnym siebie zaszczycał się Rządem któryby wam rychły spoczynek i prawdziwe ziednał uszczęśliwienie. Takie są zamiary mocnego przedsięwzięcia Ciąła Prawodawczego. Ażeby przysię tym spieszniej do ostatecznego wkręszczenia wszystkich części publiczney uławy, wprowadzony jest Rząd tymczasowy z dostateczną siłą na utrzymanie Praw, wsparcie spokojnych Obywateli, i ukaranie wszelkich konspiratorów. Rojaliści już wieciey swoje nie podniosą głowy, starte będą bezczelne Rządu rewolucyjnego ślady, Rzpłta i wolność przestaną być próżnemi słowami, i ma się cała nowa era rozpocząć. *Francuzi* połączcie się z waszemi urzędnikami, gorliwość tych którzy osmielają się tak wielkie i piękne otwierać dla was nadzieie, nigdy i wolności nie będzie, skutecznienie tego zależy teraz od waszego zaufania, od waszej jednoci i waszego rozumu. Żołnierze wolności! zamknijcie ucho wszelkim zdradzieckim podszeptom, nie staniecie w biegu swych zwycięstw, dobieście się pokoiu, ażebyście wkrótce na łono waszych braci wroceni, używali wszelkiego dobra które im wasze zapewnio ramie, i odebrali od wdzięczności publiczney honory i nagrody dla waszych walecznych przewag przygotowane. *Niech żyje Rzpłta*.

Rada Starszych na sefii dnia 10. uwiadomiona została o przybyciu *G. Bonaparte* ktory żądał ażeby mu dozwolono zabrać głos dla odkrycia ważnych okoliczności. Powstało natychmiast głębokie ucieszenie, a Wódz ten w następujących odzywa się słowami: *Obywateli Reprezentanci*. Nie wpospolitym znajdacie się położeniu. Postępienie nad brzegiem gotowego was pochłoniąć wulkanu. Wezwaliśmy ku swojej pomocy, w czym powoli będzie wraz z bohaterami ktorzy zawsze uświęcały zwycięstwa. Co znacza to potwarz któremi złość odważne ich kroki tanować zamyslała. Krew nasza potyle razy na polach bitwy przelana, czyliż nie jest dostatecznym świadectwem naszego do Rzpłtey przywiązania. Daliż podobne zadatki ci, którzy śmieją dziś podnosić na nas sztylety. Mowią o Rządzie wo-

fkowym i o konspiracji. Zaiste naniepieszczniejsza ze wszystkich jest ta, która nas zewsząd dobiega, to jest konspiracja coraz bardziej wzrastająca między publiczney. Y niech się każdy siebie samego zapyta, komu ta zbrodnia być powinna przyznana? Trzebaż dla nadaremnych względów pozwolić dłużey ginać Rzeczypospolitey na łonie powszechnego nierządu, i patrzeć iak okryte laurami nasze armie rozeydą się dla okropnego głodu i zstana łupem wszelkiego rodzaju potrzeb. Czyliż jeszcze nie dosyć długo panowała niewiadomość, głupstwo i zdrada? Nie dosyć-że jeszcze spuściły naszą oyczyznę? któraż klasa ludu w swojej kolei nie stała się onych ofiarą? Czyliż *Francuzi* nie byli dosyć długo podzielonemi na partye, albo raczej na nieprzyjacielskie nawzajem gubiące się bataliony. Przyszedł moment skrocenia tych nieszczęść. Ufność wasza poleciła mi podać wam do tego sposoby, i niezdradzę waszey nadziei. Gdybym miał osobiste widoki, nie byłbym potrzebował czekać aż do tego dnia dla uskutecznienia onych. Przed wyjazdem i już po moim powrocie, wszyscy intryganci nalegali na mnie, ażebym sobie najwyższą władzę przywłaszczył. Mogłbym wam uczynić objawienia, któreby w momencie większą część moich zawstydzili potwarców. Powiem tylko iż nawet sam *Barras* i *Moulin* namawiali mnie, ażebym wywrociwszy Rząd, sam się na czele interesów postawił. Odrzucałem podobne namowy, ponieważ wolność jest mi droga, i jest rzeczą dla mnie niegodną ażebym służył iakiemu stowarzyszeniu albo spiskowi: chcę tylko Ludowi *Francuzkiemu* służyć. Dałem poznać te słowa wielu Reprezentantom. Połączyłem moje zdanie z zdaniem Rady Starych. Nieprzyjałem powierzoney mi komendy iak tylko dla złożenia oney skoro niebezpieczeństwo minie. Nie dzielimy się, zjednoczcie waszą mądrość i waszą stałość do otaczającej mnie liły. Ja będę tylko narzędziem poświęconym na ratunek Rzpltey; (a Konstytucya zawołała *Lesiglot*?) &c.

Cała ostatnia Rewolucya trwała od dnia 9. zrana, aż do dnia 11 zrana w *St Cloud*.— Do okoliczności już doniesionych przydać należy, iż w godzinę potym iak Rada 500 w *St Cloud* militarnie została rozpuszczoną, zebrała się znowu tamże większa część iey to jest do 350 członków, a partya *Jakubińska* pojechała do *Paryża*.— Gdy *Bonaparte* wszedł do Rady 500 czterech Generalów weszło z nim, 30 innych z wielu officerami sztabowemi stanęło przy drzwiach. *Bonaparte* szedł prosto do swojego Prezydenta brata. Co to jest, co to jest zawołano. Pałasz i bagnety w sali prawodawców Narodu? *Prez. z Dyktatorem*. Wielu członków powstało z miejsc i cisnęło się do *Bonaparty*, to przywiodło go do wyjścia z sali. *Bonaparte* przystał potym *G. Murat* z 20 grenadyerami dla zabrania z sali brata swego prezydenta zagrożonego niebezpieczeństwem. Po czym uderzono w bębny, i okrzyki *Niech żyje Bonaparte* zewnątrz sali rozlegały się. W niepewności tego co się dzieje, wielu przytomnych wyskakuje z okien sali. Sto grenadyerów ciała Prawodawczego z bronią wchodzi do sali. Officer wstępuje na trybunę i woła. Obywatele oświadczam, iż reprezentacya narodowa nie jest w bezpieczeństwie i zapraszam was do rozeyścia się. Prezydent *Chazal* nie rusza się z miejsca, wielu członków chce jeszcze mówić. Stan ten rzeczy trwa blisko 10 minut, na ow czas słychać rozkaz następujący. „Grenadyerowie naprzód, wyproznicie sale. „Ktoż wy jesteście (zawołał jeden Deputowany) jesteście tylko stróże reprezentacyi narodowej, a porywacie się na iey niepodległość. Grenadyerowie z zimną krwią tego słuchali, a wśród odgłosu bębna weszli z bagnetami w głąb sali. W pięć minut sala została wyprozniona wśród okrzyków *Niech żyje Rzplta*. Działo się to o godz: 5 w wieczor. — Sekretarzem konsulatu jest Ob. *Maret* który dawniej z *Semonvillem* siedział w niewoli *Austryackiej* w *Mantuy*. — Ob. *La-*

place członek Instytutu Narodowego mianowany Ministrem wewnętrznym, jest mężem równie z charakteru iak wiadomości rozległych znanym. — Oprócz tego konsulat wezwał do siebie Ob. *Volney*, *Talleyrand* i *Roderer* oświadczając im, iż wkrótce zechce ich talenta na pożytek obrócić. Mają oni składać kommisji przy konsulacie na wzór Rady stanu.

Komisjiy prawodawcze odprawiły swoje sefse dnia onegdajszego i wczorajszego. Komisjiy z 500 wyznaczyła rozmaite kommisjiy dla dania raportow w gwałtowniejszych okolicznościach. Wczoray na mocy poselstwa Konsulatu i raportu ministra Policyi kommis: z 500 zniósła prawo względem zakładników, a kommis: starszych potwierdziła to zniesienie. Grenadyer, który ratował życie *Bonaparty* znajdował się dnia wczorajszego u niego na obiedzie. Obywatelka *Bonaparte* podarowała mu dyament wartości 2 tysięcy talerów. Ten grenadyer nazywa się *Tomasz Tomé* z Depart: *Ardenes*. — Z pomiędzy aresztowanych *Genisieux* dowiedziwszy swoją niewinność został uwolnionym.

Komisjiy Konsularna Wykonawcza.

Konsulowie Rzpltey Francuz: w *Paryżu* 21. Brum: (12 Listop.) r. 8. — Konstytucya r. 3. już upadła; nie umiała ani praw ani siebie zabezpieczyć. Ustawiczne naruszenia wydzierały iey bez powrotu uszanowanie ludu, nienawistne i łakome fakcye dzieliły między siebie Rzplta. Nakoniec *Francya* zbliżała się już do ostatniego kresu powszechnego nieładu. Porozumieli się patryoci, wszystko co było szkodziwego uprzątniono, a co się zostało w reprezentacyi narodowej połączyło się pod sztandarem wolności *Francuzkiej*, Rzplta umocniona, i powrocona w Europie do rządu, którego niepowinna była nigdy utracić, zobaczy uszczęcone wszystkie obywatelów nadzieie, i dojdzie swoich chwalebnych zamiarów. Wykonaycie zatem przyśięgę, którą my wykonujemy, być wiernemi Rzpltey iedney i nierozdzielney, zagwarantoway na wolności, równości, i systemacie reprezentacyinym. — (Podpisano) przez konsulów Rzpltey — *Roger Ducos*, *Bonaparte*, *Sieyes*. — *Hugues Bernard Maret* Sekretarz generalny.

Konsulat pisał do Ob. *Quinette* ministra interesów wewnętrznych, iż urząd jego oddaie Ob. *Laplace*.

Mowią, iż prawo pożyczki iutro będzie cofniętym, zamknięcie lify emigrantów ogłoszone, i wszystkie tymczasowe wymazania z lify mają być uznane ważnemi. — *Lucyan Bonaparte* jest Prezydentem Komisjiy z 500. *Lebrun* z starszych. — Prezydencya trwać będzie przez iedną dekadę. — *Burdon* jest na nowo mianowany ministrem marynarki. — *Cornet* z Rady starszych i inny deputowany z *Magenne* posłani są przez konsulat iako kommisarze do uspokojenia *Wandei*.

Generał *Lasne* wyjechał do *Tuluzy* z nieograniczoną władzą pokromienia *Jakubińskich* zamachow. — Zdaie się, iż Konsulowie nie będą nosić ubioru Dyrektorów. *Bonaparte* nie nosi już munduru Generała kommanderującego. — *Bonaparte* odprawił wczoray rewii inwalidow. Ten Generał zaymuie w *Luxemburgu* apartament bywszego Dyrektora *Moulins*, a apartament *Gohiera* przeznaczony jest dla jego małżonki. — *Laforest* szef w ministerium interesów zewnętrznych, mianowany jest Kommissarzem administracyi Poczt, na miejsce Ob. *Gaudin* mianowanego Ministrem skarbowym. *Dupré* jest sekretarzem generalnym. Ex-Minister wojenny *Petiet* jest zastępcą pod *G. Berthier* z *G. Andreossy* i Kommissarzem *Alexandre*. — Trzey Kommissarze skarbowi są znieślieni, a zastąpieni przez Ob. *Haller* pod tytułem generalnego Dyrektora skarbu. — Iście municypalności *Paryzkich*, rozpoczęły znowu swoje urządowanie. — W Konsulacie doniesiono o przybyciu *Dubois Crancé* pod tytułem Ministra wojennego. Skoro go wprowadzono, *Bonaparte* rzekł natychmiast do niego tonem surowym:

Jako, jeszcześ niezłożył twoiey dymisji? ... Lecz Generale — Odday rzekł *Bonaparte* z powagą, odday twoją kancelaryą.

Hrabia *Valdeporais* Minister Króla *Hiszpańskiego* przy dworze *Paryskim*, przybył do *Paryża* z swoim sekretarzem legacyi i całą swiątą. Niewiadomy jest powód dla którego opuścił *Paragę*. — Z pomiędzy rozmaitych pism wychodzących w *Paryżu*, Redaktor ogłosił następujące pod tytułem: do Rady Starych i do *Bonaparte*. To pismo zaczyna się od tych słów: „Ciała Prawodawcze dla lepszej sprawy odmieniło swe miejsce, czyliż Rzplta odmieni także swoje położenie ażeby iey się lepiej działo? Czyliż jeszcze trwać będziemy w starych błędach, lub będziemy mieli odwagę przyznać się do nich i poprawić one? powtorzymy jeszcze polityczne przesady, które obłąkały nasz Rząd i Prawodawstwo? lub będziemy mieli tyle światła ażeby wynaleść i obawić wielkie wyobrażenia wolności, gruntowne prawidła na trwałych porządku towarzyskiego zasadach. — Autor wspomniawszy o Konstytucyach 1789 i 1793 mowi: Przyszła nakoniec Konstytucya roku 3. lecz już ani iey, ani Rządu nie mamy, chcemy iednak tego obojga. Ludzie mądzy, ludzie itali, których cieszymy się iednością, *Sieyes*, *Bonaparte*, dacież nam Rząd i Konstytucyę? a gdy nam ie dacie, czyliż ie nam zaręczycie? Jeżeli takie jest przedsięwzięcie wasze, zaczniycie ie uskuteczniać. *Francya* chce czegoś wielkiego i trwałego. Wzywa itałości, gdyż ią nie itałość zgubiła. Niechce *Rojalizmu*, lecz pragnie iedności w działaniu, i uskutecznienia ustaw; chce Ciała Prawodawczego wolnego i niepodległego bez ducha zazdrości i przywłaszczeń. Chce nakoniec po tylu ofiarach zbierać owoce; chce wolności i pokoju. Czyńcie co potrzeba, ażeby iey to zapewnić, a w końcu tego dzieła, czeka was nieśmiertelna sława.

Mowią, iż *Jakubini* nie zrzekli się swoich zamiarów; zgromadzią się po piwnicach, a ich bilety wejścia podpisane są przez *Sottin*. — Z nad wielkiej bramy pałacu *Luxemburga* zdjęto napis: Pałac Dyrektoryatu. Wszyscy officerowie i woyska w wielkiej paradzie wykonali przyśięgę wierności dla nowey magistratury. — Zdaie się, iż obawiano się ażeby *Barras* nie poszedł za przykładem *Rewubeli* w zabranie meblow. *Barras* w swoim mieszkaniu w *Gros-Bois* mści się teraz za to co się stało na jeleniach i krolikach. Nie wiemy czy jeszcze utrzymywac będzie swoich 60 służących, 60 koni, i 300 psow myśliwskich (*Courrier de Paris*).

Donoszą z *Madrytu*, iż Król *Hiszpański* żąda bez kontraktu i warunkow od swego *Duchowienstwa* w *Europie* pułosma miliona frankow, a od *Duchowienstwa* w *Ameryce Hiszpańskiej* 8 millionow.

W dniu 10 *Bonaparte* rzekł do żołnierzy: Żołnierze, należało się spodziewać, iż Rada 500 zbawi Oyczyznę, a teraz przeciwnie podaje się na zakłócenia, powstaie nawet przeciwko mnie. Mam nieprzyjaciół, lecz polegam na was (*Niech żyje Bonaparte* wołano) Lecz uspokoię wszystkich (*Niech żyje Bonaparte*).

Bonaparte w wydanej przez siebie pod d. 10 Proklamacyi wystawia powody swoich postępkow w obydwóch Radach, niebezpieczeństwo w iakich się znajdowało życie iego w Radzie 500, i następne po nich już wiadome zdarzenia. Wyraża daley, iż większość deputowanych uwolniona od iztyletow zaboyczych i spokojnie na miejsce swoich obrad wrocóna, zatrudnia się propozycyami dla ratunku publicznego sobie podawanemi, i gotuje zbawienne uchwały, które mają się stać nowym i tymczasowym Prawem Rzpltey. Myśli wolne i zbawienne powrocily do swoich praw przez rozpedzenie burzycielow, którzy obarczyli Rady, i którzy stawiający się nayobrzydliszemi ludźmi nie przeżali być celem naywiększey pogardy. — (Podpisano) *Bonaparte*.

Redaktor ogłosił urzędownie następujący artykuł. — *Armia Włojka* — d. 7. t. m. (29. Pa-

zdziennika) G. Duhesme ścigawszy wojsko z *Mont-Cenis i Exile*, opanował bez odporu *Suzę*, a gdy nieprzyjaciół cofnął się z swego oszańcowanego obozu w *Busfolin*, Duhesme rozkazał Generałowi brygady *Kister*, ażeby go atakował z przodu. Tym czasem gdy Ob. *Ordonneau* opasywał go od *Mathis*. Nieprzyjaciół nie mogąc wytrzymać tego ataku, cofnął się w nieporządku za *Saint-Gorio*. Tam gdy się chciał uszykować, *Boyer* adiutant G. Duhesme, złamawszy jego szereg, rozpedził, i ścigał go aż do *Saint Ambrogio*. Noc przeszkodziła zbierać owoce tego ścigania. Strata nieprzyjaciela jest najmniej 1000 ludzi wojska regularnego, z których 500 dostało się w niewolę. Nie rachuje się wielka mnogość wieśniaków, których rozbrawszy odesłano do domów, po rozstrzelaniu z nich dwóch lub trzech, ażeby służyli innym za przykład.

Zamiarem Jakubinów było, gdyby im się powiodło: Zamienić Rady w Konwencyę; pierwszy wyrok skazanie na śmierć dwóch członków Dyrektoryatu, 2gi wyjąć *Buonaparte* z pod prawa, 3ci gilotynować wszystkie członki obydwóch Kommissji Inspektorów. 4ty *Garreau Paryża*, *Jourdan* iedney, *Santere* drugiey połowy przedmieściów komendantami. 5ty Oczyszczenie Reprezentacyi. Wszyscy Arytokraci z Rad wypędzeni.—Umowa ich przy rozłączeniu: Zebranie Deputowanych w *Tuluzie*, a braci zdolnych do noszenia broni w *Wandei*. Protestacya przeciwko czynnościom tego dnia z wezwaniem Departamentów do federacyi. Polegali oni na większości Dyrektoryatu. *Gohier* przypuszczał ich do sekretu. Na przyzwanie *Barrasa*, iż im wyda *Sieyesa*, wielka liczba stronników zbiegała się z Departamentów. Na ich czele był niejaki *Guitard* z *Tuluzy*, a innemi ich szefami byli zabójcy Wrześniowi, z których ieden szczytł się tym, iż nie mył jeszcze rąk i nosił na nich znaki krwi ofiar *Septembrowych*. (*Courier de Paris*.)

Brat konsula *Roger-Ducos* wyjechał do armii *Maseny*.—G. *Hedouville* wydał do mieszkańców wszystkich departamentów zachodnich proklamacyę, w której upomina ich, ażeby byli wierni Prawom Rzpłtey; spieszcie się wyraża, złożycie oręż, powróćcie do urodzonych waszych skłonności, błagacie Boga i bądźcie spokojni, nie miészaycie się już wcale do tej okropney wojny.

Ogłosono tu list do ministra wojennego pisany przez G. *Vaubois* kommandanta *Malty* pod datą 20 Października: Wypis jego następujący: Jesteśmy zawsze od morza obleżeni przez 4 okręty *Portugalskie* 3 *Angielskie*, dwie fregaty, dwie korwety i dwa Bryggi. Nieco wojsk *Angielskich* i mieszkańcy oblegają nas od lądu. Umniejszyli znacznie swój ogień, atoli rzucają jeszcze niekiedy bomby wymierzone najbardziej na okręty, które uśfują zniszczyć, a które za pomocą ostrożności przez nas użytych, żadney ieszcze nie poniosły szkody. Pracowaliśmy około fortyfikacyow w miarę służby. Generał artylleryi *D'Hennezel* i kapitan *Bollet* uskutecznił w arsenale zadziwiające prace tak co do naprawy, iako i w nowych budowlach. Ustanie choroby sprawiło naysymyślniejsze skutki w żołnierzu, iego zapal i żądza zachowania *Malty* są do najwyższego stopnia pomknięte.

z *Paryża* dnia 16. Listopada.

Zdaie się być rzeczą pewną, iż *Talleyrand* pojedzie do *Berlina* w urzędzie Ambasadora.—Zapowiada się, iż *Moreau* ma objąć kommandę nad iedną z naszych wielkich Armii, i dodać, iż przed swoim wyjazdem ma wzmozić związki które go łączą z G. *Buonaparte*, przez zaślubienie iedney z kuzynek tego Generała Konsula. Zapewnia się, iż *Championnet* przysłał swoją dymmissyę przez ostatniego kuryera, i że ię konsulat przyjął.

Minister wojenny *Berthier* pisał dnia 12 do Armii Lift następujący: Koledzy moi, mianowany na urząd Ministra wojny, przyjąłem go przez szczerne pragnienie, ażeby się stał pożytecznym, wojownikom którzy założyli

wolność i którzy ię umacniają przez swoją krew i tak liczne ofiary. Serce moje bolało na wasz niedostatek. Nie ukrywam przed sobą trudności otaczających tak ważne obowiązki, które mi są do skutecznego dane, lecz wspierać mnie będzie gorliwa chęć skrocenia waszey nędzy. Przybiore fobie Republikańnow godnych Narodowej ufności, tak przez czyśćć ich uczucia, iako też przez ich talenta. Jeżeli się stanę dosyć szczęśliwym w dopełnieniu mey powinności, gdy powrócę między wasze szeregi kiedy pora otworzyć pole wielkim obrotom wojennym i was na nową chwałę zaprowadzi drogę, w ten czas iedną będzie dla mnie nadgodną, iż nabyłem niejakię prawo do waszego szacunku i do waszey wdzięczności.

Inny list tegoż Ministra do Generałów, komendantów fortec, szefów dywizyiny, gendarmów &c. wyraża: Obywatele. Znajdziecie tu przyłączone prawo 19 Brumaire; Z tego powodu tym wszystkim którzy pod waszymi rozkazami zostają zalecicie wykonać przyśięgę wierności dla Rzpłtey, zagruntowanej na trzech wielkich zasadach wolności, równości i systematu Reprezentacyjnego.

Liczba Dzienników ma być znacznie zmniejszona.—Gdy dnia 10. kazano wszystkim ustąpić z sali Rady 500. ieden z członków trzymał się mocno w swoim miejscu, niechcąc z niego wychodzić, aż go grenadyerowie wynieśli muśli. Ten członek nie jest w liczbie wyrzuczonych Jakubinów.—Mówią tu o zmniejszeniu Ciąła Prawodawczego. Rada 500 ma się tylko składać ze stu, a Rada starszych z 60 członków.

Cambaceres Autor projektu ięgi praw cywilnych, ma ię przeryść w ciągu 1. miesiaca.

Sama tylko rewolucya 18. Brumaire (9. Listopada) sprawiła podniesienie funduszow publicznych, które we wszystkich innych mniej lub więcej upadały. Prawo 19. Fructidor powszechną rozpostarło trwożę. Prawo 19. Brumaire wszędzie ukontentowanie przyniosło. Mówią iż pierwsze będzie zniechęceni.

Zdaie się rzeczą pewną, iż *Lucyan Buonaparte* złoży swoy urząd Prezydenta komisysy prawodawczej 500 dla udania się na ambasadę *Hiszpańską*, od której *Guillemardet* jest odwołanym.

Ex-dyrektor *Gohier* aresztowany jest w swoim domu wraz z familią; *Moulin*ś wiadomo gdzie się znajduje; *Barras* siedzi zawsze w *Gros Bois*. *Antonelle* się schronił.

Uśfują tu przywozić na pamięć wszystkie okoliczności, z których można było przewidzieć świeżo zaszłą rewolucyę. Mówią iż od dawna przez *Sieyesa* do dojrzałości prowadzona, długo była nieustanną iego myśli pracą. Gdy iednego dnia przekładano mu okropny obraz stanu, do którego wprawili Rzpłtę Prawa o zakładnikach, o przymuszonych pożyczce, oraz niedostatek publicznych dochodów. „Nie widzę już mowił iak tylko ieden sposób ratowania kraju, iego uskutecznienie jest trudne, może przy nim zginę lecz go probować będę, gdyż bez tego lekarstwa nie ma już ani spokoyności, ani pomyślności, ani niepodległości dla Rzpłtey.

Mówią iż Ambassadors i Ministrowie neutralnych i sprzymierzonych mocarstw przy dawnym Dyrektoryacie, zgromadzili się dla umocnienia się względem tego co im w terażniejszych okolicznościach czynić należy. Zgodzili się, ażeby pisać do swoich dworow dla otrzymania nowych kredencyalnych listow.

Z 62. Deputowanych dla ostrożności aresztowanych, część wkrótce uwolnioną została. Niektórzy przybyli do Konsulatu, gdzie żal swoy okazali, i dobrze byli przyjęci.—*Quirot* znajduje się ieszcze w więzieniu *Conciergerie*.—Mówią iż *Destrem* chcąc się schronić przed temi którzy go aresztować przyszli, złamał nogę.—Wypuszczono młodego *Arenę*, iako nie należącego do postętku swojego brata, który w dzisiejszym dzienniku *Republikańnow* zaprzecza

temu iakoby miał zamiar zabić *Buonaparte*; wzywa na świadectwo *Lucyana Buonaparte* i *Chabot-Latoura*, którzy go widzieli przy stole.

Przy Ministerium marynarki, lub na jego miejscu ma być ustanowiona Rada Admiralicji tak iak w *Anglii*. Ta Rada ma być złożona z wielu członków, które w sobie łączyc będą doświadczenie administratorow z umiejętnością marynarzow.

Mówią także o postanowieniu kassy umorzenia długow, i utworzeniu kassy na rozmaite użytki. Pierwsze ustanowienie jest dogodnym dla wierzycielow krajowych, drugie może tylko byłoby zwykowne dla zdziercow, a tym mniej byłoby dobrych urzędników.

Macdonald który dowodzi w *Wersalu*, kazał tam zamknąć klub, gdyż się dowiedział iż *Jakobini* starali się tam zrobić buntownicze poruszenia.

Pomiędzy aresztowanymi osobami partykularnymi znajdują się *Santerre*, *Lebois* autor dziennika *Pere Duchesne*, *Clemenceaux*, *Geffron* i żona iego, *Lemery* doktor, *Marie*, *Toussaint*, *Vigoureux* i żona iego. *Doubermenila* i *Constant* nie znaleziono w domu.—W *Temple* siedzą *Quirot*, *Santhonax*, *Karol Hesse*, *Julien* z *Tuluzy* i *Naquilles*.

W dalszym ciągu rozmowy wprzeszłym numerze dotkniętey, znajdują się następujące zapytania: Członek z Rady 500. „Coż nakoniec chcecie uczynić, iakież jest tak wielki powód obrady, dla której potrzebna jest tak rozległa wolność opinii? Członek Rady starszych, „co zamysłamy uczynić? coż cię to ma czynić niespokojnym. Nie zafraszało cię to gdyś widział zupełną nieczynność, możnaż co gorszego robić iak gdy się nie nierobi? Czyliż nie widzisz, iż zbliżamy się do takiej chwili, w której nicby już robić nie było można, ani pokoju, ani wojny, w której niemożnaby odzyskać ani wolności, ani własności, ani konstytucyi Republikańskiej; iż sam pokoy może tym nieszczęśliwościom koniec położyć, iż poprawienie zgwałconey naszej konstytucyi, może zapobiec wątpliwości zagranicznych mocarstw do negocjowania z *Francyą*.—Otoż to jest dla czego potrzeba między *Paryżem* i władzą, między intrygami i światłem, między przewrotnością i partytyzmem, położyć przedział kilku mil, któreby im się łączyć niedozwalały.—Członek z Rady 500. Mój przyjacielu, mówiąc między nami, lękam się, iż do tej sprawy wchodzi *Buonaparte*; iego sława, wzięćć, sprawiedliwe w iego talentach zaufanie żołnierzy, a nade wszystko fame iego przymioty mogą mu dać straszną nadprzewagę, czyliż od niego ma los wolności zależeć? Starszy.—Nie lękam się, rola taka byłaby niegodną rozumnego człowieka. Sam *Buonaparte* w wielu zdarzeniach mawiał: Byłoby to myśłą świętokradzką, ażeby chcieć powstawać przeciw reprezentacyjnemu rządowi. W reszcie mój przyjacielu, iakież to jest *Buonaparty* postępek? Wzywa ię go, przybywa, Rada rozkazuje, on staje się powolnym. Wieszże co by go w moich oczach czyniło nader podeyrzanym, i w czym widziałbym go niebezpiecznym dla wolności? Nie to iż się nagle podjął tej sprawy, ani to iżby skwapliwie ofiarował swoją sławę i swoją rękę, ale to, gdyby się wymowił. Gdyby Rada Starszych przedsięwzięła środki dla powroćcia generalnego pokoju, wewnętrznego porządku, wolności, uszczęśliwienia i utwierdzenia Konstytucyi Republikańskiej, gdyby Rada w ten czas wezwała *Buonaparte* ażeby tylko zabezpieczył przeniesienie Ciąła Prawodawczego, a *Buonaparte* niechciałby się do publicznego zbawienia przyłożyć. Na ten czas każdy dobrze widzący człowiek powinienby powiedzieć: To wymowienie się stało się z powodu głębokiey ambicji; wszystko ginie w Rzezypospolitey, Anarchia się zbliża, zamieszanie się wzmacnia, *Buonaparte* to widzi. Zadać będzie nad wojskiem kommandy i otrzyma ię,

a widząc się raz na czele 60 lub 80 tysięcy ludzi, gdy nierząd we *Francji* do najwyższego dojdzie kresu, gdy każdy Obywatel sprzykrzywszy sobie w swej nienawiści szukać zemsty, lub chronić się naprosto ażeby iey nie został ofiarą, obroci wzrok swoy i wyciągnie ku niemu ręce prosząc o sprawiedliwość lub zemstę, na ten czas ażeby się widział najwyższą przyrodzianym powagą, nie potrzebaby mu było iak tylko na to zezwolić. Byłby to Narod nieszczęściami znękany, któryby mu podawał do rąk berło żelazne. Takbyim ia mój Przyjacielu uważał wymowienie się *Buonaparty*, i za to wymowienie się wzywałbym sztyletu *Brutusa*. Ale wolność, Rzplta, Oyczyzna, uśmiechają się na proste i szczere przyjęcie władzy, danej przez światłych patryotów, którzy Radę starszych składają. Y ktoż mógł więcej na ich ufność zasłużyć iak woioownik, który się tyle razy wflawił swoim przywiązaniem do wolności, który za nią tak dzielnie i przeciwko tylu nieprzyjaciółom walczyć umiał, któremu ona winna swą całość, i która nawzajem winna mu największą chwałę, do iakiey geniusz i męstwo wzniesione być mogą.

z Hagi dnia 10. Listopada.

Wielu kuryerów przywiozło Rządowi ważną wiadomość o zdarzeniach *Paryskich* i postanowieniu we *Francji* Rządu konsularnego. Wszyscy się tu spodziewają pokoiu.

Anglicy całkowicie ustąpili z naszego kraju. Dziś rano gazeta *Amsterdamska* donosi, iż 16 okrętów *Batawskich* (pięć od 76, a 11 od 68, armat) oraz 4 fregaty i 7 brygantyn weszły w służbę Rzplty *Batawskiej*, nie obiasniając niczym więcej tego artykułu.

Kilku kuryerów przywiozło do *Bruxelli* rozkaz, ażeby wszystkie w tych stronach znajdujące się wojska były w gotowości do marszu w stronę *Francji*. Te, które się w *Lille* i w pobliskich twierdzach znajdują, odebrały ordynans udać się do *Paryża*. — Przez *Bruxellę* przejeżdżał kuryer dążący do *Berlina* z wiadomością o zdarzeniach *Paryskich*, i o postanowionym konsularnym rozkazie.

Listy z *Nowego Jorku* pod d. 22. Października donoszą, iż to miało całkowicie od żółtej gorączki iest oswobodzone.

Ofiarna wiadomość o rewolucji w *Paryżu* sprawiła tu mocne wrażenie. Należy się i u nas spodziewać ważnych odmian w konfitytucji. Wstęp do tego otworzył się już przez dekret formalny odmieniający ieden artykuł konfitytucji. W radzie pierwszy dekretowano, iż członek Ciała Prawodawczego, nawet wcale prezydency, może opuścić swoy urząd i inny w usługę krajowey obiać, i jeżeli kommissya oddzielna znajdzie do tego ważne powody.

z Konstantynopola dnia 25 Paździ.

Pomiędzy W. Wezyrem i znajomym Dżezar Baszą komendantem *Akry* zaszła niezgoda. Pierwszy żądał, aby ostatni wyruszył wraz z nim do *Egiptu*. Lecz ten wzbraniał się tego, i nie chciał opuścić zamku *Akry*, którą on uważa iako swoią posiadłość i dziedzictwo, zwłaszcza gdy iey utrzymanie trzeba być winnym iedynie waleczney iego obronie. W. Wezyr bardzo się spożnił w marszu swoim do *Egiptu*, co za sobą szkodliwe skutki ciągnąć może. Chciał on iść przez pustynie, brakowało mu iednak na jukach do przewożenia wody. Żądał przeto ich od *Dżezara Bazy*, lecz odpowiedział ten, iż sam ich potrzebuie. W. Wezyr więc przez *Damask* udał się na *Jaffę*, gdzie już zapewne stanąć musiał. Na dniu 20. posłano żąd. do *Akry* agenta *Dżezara Bazy*, z zleceniami Porty ściągającemi się zapewne do niezgod między wodzami zaszłych. — *Sidney Smith* znajduje się ieszcze w *Rodzie*, gdzie oczekuje na okręty *Tureckie* z *Dardanelasu*. — Tutejszy poseł *Angielski* zajął kościół i kła-

tor *Kapucynów* w swoią posłesiją, i oświadczył protekcją swoią dla wszystkich kapucynów na *Wschodzie*. — Bracia *Lebrun* budownicy okrętów popłyneli w okęcie *Rosyjskim* na morze czarne.

z Manheimu dnia 17. Listopada

Atak wczorajszy zakończył się z pożytkiem *Francuzów*, którzy na różnych miejscach stanowiątki swoje pomknęli. Mówią o 2 do 3. tysięcy jeńców wojsku *Austryackiemu* zabranych. W tym momencie przybywa ich do tego miasta 800. Oczekujemy w tej mierze na urzędowe szczeguly.

Dnia 18. Listopada.

Wiemy z pewnością, iż iedno skrzydło nasze przez *Bruchsal* wtargnęło do *Bretten*, a drugie przez *Sinzheim* do *Farfeld*. Jeńcy zaprowadzeni będą do *Spiry*, i natychmiast wymienieni. — Wielu utrzymuje, iż *Massena* atakował także *Arcy-Xcia Karola*.

Dnia 19 Listopada.

Armia *Francuzka* dnia wczorajszego znajdowała się między *Bruchsal* i *Heilbronn*. Twierdza *Filipsburg* na nowo iest opatrzona. — Spodziewamy się tu ieszcze z lewego brzegu wojsk, które formować mają nową dywizją, a ta pod komendą *G. Collaud* zostawać będzie.

z Hanau dnia 16. Listopada.

Podług listów z *Bazylei*, oczekują tamże, iż ważna odmiana w *Paryżu*, postawi znowu u steru interesów *Helweckich* bywaszego Dyrektora *Ochs*, gdyż *Buonaparte* iest iest stałym przyjacielem. Słychać, iż w *Helwecyi* zaydą także odmiany, mające podobieństwo do nowej konsularney konfitytucji we *Francji*.

z Stugardu dnia 17. Listopada.

Wczoraj o świcie dnia słyszana była mocna kanonada w naszej okolicy. Dziś wieść się roznosi, iż armia *Reisika Francuzka* z obu stron na nowo wkracza naprzód. Magazyny Cesarzkie daley są przewożone. — Korpus *G. Rosenberg* zajął kwatery zimowe w okolicy *Kirheim*. — Xiążę *Italicki* otrzymał wielki krzyż *Maryi Terefzy* od Cesarza z bardzo grzecznym przyłączonym listem.

z Augsburga dnia 13. Listopada.

List który Cesarz *Jmć Franciszek II.* własną ręką pisał do *F. M. Suwarów* posyłając wielki krzyż *Maryi Terefzy*, był w następującej ośnowie

„Nayukochańszy Feld-Marszałku Xiążę *Italicki* *Hrabio Suwarow-Rymnicki*. Znakomite dzieła ulkutecznione przez ciebie w tej kampanij na czele moiej *Włoskiej* armij, którą pod twoją komendą oddałem, napelniają chwałą twoją *Europę*. Oddałem mi i całemu Domowi *Austryackiemu* naywiększe usługi, za które chować ci będę naywyższą wdzięczność. Te usługi dają ci naywiększe prawo do orderu *Maryi Terefzy* przeznaczonego, ażeby był znakiem dostoięństwa za waleczność w moich armiach. Przyimiy proszę wielki krzyż tego orderu, iako pamiątkę mego wysokiego szacunku i moiej przyjaźni. Przyim także krzyż Kommandora i sześć krzyżów Kawalerkich, z których naypierwszy iest przeznaczony dla Generała *Rosyjskiego* *Xcia Pankracyon* przez wzgląd na umiętność, roztropność i męstwo które szczególniey okazał, a sześć innych krzyżów przeznaczone są dla tych Officerów *Rosyjskich*, którzy służyli we *Włoszech* i ktorych za naygodniejszych tego osądziysz. Twoy wybor zapewni im niesmiertelną sławę. Niech cię Bog zachowa przy zdrowiu moym kochany Xiążę, ażebyś mógł dokonać zamyłków które rozpocząłeś dla powszechnego dobra, dla chwały moiego *Imprymierzenia* Nayjaśniejszego imperatora *Rosyjskiego* i dla mego osobilego ukontentowania.

(podpisano) FRANCISZEK.

z Frankfurtu dnia 16. Listopada.

Ulukuteczniona w *Paryżu* rewolucya, sprawiła naywyższe w Armij *Francuzkiej* nad *Renem* ukontentowanie. Żołnierze niaprzesławiali wołać: niech żyje *Buonaparte*, i podziwiają się wkrótce pokoiu. W tym momencie iest nadzieja powszechnego zawieszenia oręża. Dnia onegdajszego Minister *Hiszpański* *O-Farell* przejeżdżał tu z *Paryża* do *Berlina*, a General dywizji *Legrand* wyjechał iak nayspieszniey z *Manheimu* do *Paryża*. *Bruchsal* i *Wisloch* są na nowo od wojsk *Francuzkich* zajęte. — General *Francuzki* z swoim wojskiem wszedł dnia 2. Listopa-

da do *Keiru* stolicy *Gryzonów*. Wojska *Cesarzkie* cofnęły się do *Luciensteig*, o którym mylnie doniesiono, iż był minami zburzony. *Massena* poprowadził szrodek swojego wojska za *Thur* na brzegi *Renu* dla wzmoocnienia *Rheinck*. Pospolite ruszenie *Tyrolu* iest rozpoczęte.

P. S. Donoszą w tym momencie, iż *Francuzi* ustąpili z kraju *Gryzonów*.

z Bononij dnia 1. Listopada.

General *Lahoz* pochowany iest w *Lorecie*. — Admiral *Nelson* popłynął z flotą swoią do *Minorki*, w *Neapolu* zostawił tylko kommodora *Trowbridge* z 2 okrętami liniowemi. — W *Neapolu* przybycie *Moskalów* było potrzebne, gdyż lud wspólnie z *Kalabryczykami* popełniał bardzo wiele bezprawioiw.

OBWIESZCZENIE.

Gdy się słyżec daie, iż rozmaite z pomiędzy długów i pretensyj do Króla *Jmci Stanisława Augusta* i bywżey Rzpltey *Polskiej* mianych, a przez N. Króla *Jmci Pruskiego* naylaskawiey przyiętych, na które zwłaszcza już areszta pozachodziły, albo które do possessorów ich dokumentów tyle tylko należą, ile też przez prawdziwych wierzycieli onym do likwidacyi powierzonemi zostały, sprzedane lub zastawione bywają. Zeby więc nikt przez to nie podpadł uszkodzeniu, uwiadomiam się niniejszym Obwieszczeniem, iż każdy dług iakowego lub pretensyj nabywający (nawet wexlow na ukaziciela *Billets au porteur* od tego nie wyłączaiać) przed niżey podpisanemi Kommissarzami w domu przy ulicy Długiey Nro 589. sytuowanym, uczynioną sobie celfią woryginalie niewzłocznie produkować i kopią teżyż do akt Kommissyji podać, iest obowiązany: a to, aby dług ten lub pretensya, iezeli usteputającego aktualną iest własnością, na imię nabywającego zapisaną została. Nie zachowujący tey ośrożności sami sobie przypisać będą musiel, iż mające być wydawane rekognicye obligowe, przyaresztowanemi lub przez kogo innego iako iego własność zakwestyonowanem zostawszy, celfyonaryuszom wydanemi być nie będą mogły. — Dan w Warszawie d. 23. Listop. 1799.

Pełnomocni Kommissarze N. Króla *Jmci Pruskiego* do uregulowania długów Króla *Jmci Stanisława Augusta* i bywżey Rzpltey *Polskiej*.

DE STEUDENER. DE KUJAWA.

Na terminie dnia 10. Grudnia r. b. przed południem o godzinie 11. w domu Magistratur Krajowych ma się czynić układ czyli umowa publiczna o liwernnek furaków w kwocie 1276. wispłow 21. korcy Owsa, 6000. cetrarow Siana i 1075. kor 38 wiązki Romy przed Deputowanym z Rządu na to wyznaczonym. — Liwernnek takowy, zlecony będzie naymniey żądaić temu, za postawieniem pewney natychmiast produkować się mającey kaucyi od 6000. Talerow, i przy ośrożeniu wyższey tego aktu approbacyi. Zyczący sobie podobnego liwernunku, mogą się dowiedzieć przed liectacyą o warunkach za grunt oney położyć się mających. O czym uwiadomiam się Publiczność wzywając tych ktorzyby liwernunku podobnego podięby się mogli, aby się w dniu powyżey wyrażonym w rezydencyi Kamery Rławit, i złożyli swe względem wielości oferty oświadczenia. — Dan w Warszawie dnia 16 Listopada 1799. roku.

Kamera J. K. Mci Prusa Południowych Woienno-Ekonomiczna. DE HOYM. DE GOLDBECK.

DONIESIENIA.

Pełnomocni Kommissarze Jego Imperatorskiej Mci wżech Rosyji, upoważnieni do powzięcia wiadomości o rodzeństwie nieiakięy *J.P. Maryanny Jeannetty*, która w roku 1795. z *J.P. Toulonczakow* Podpułkownikiem wojsk Rosyjskich do Moskwy wyjechała; wzywają każdego iakową wiadomość o rodzeństwach lub krawnych teżyż *J.Panny* mieć mogącego, aby im one komunikować raczył. *J.P. Podpułkownik* *Toulonczakow* zabrał pierwszą znanomość z powyżey wymienioną *J.Panną* w Piskach niedaleko *Lublina*. — Dan w Warszawie dnia 20. (31.) Października 1799. roku.

Auf dem tiefsten Ober-Pöf-Ante sind alle Sorten Haus und Taschen-Kalender und Taschen-Bücher für das Jahr 1800. so wie auch zu iten Klasse 12. Königl. Berliner Klassen Lotterie, welche den 30. December a. c. gezogen wird, und wovon der Plan gratis zu haben, ganze Loose a 2. Thlr. halbe a 1. Thlr. und vie 1 tel a 12. g. gr. in Golde zu haben. Na tutejszym Ober-Poczcie Amcie znajdują się wszelkie gatunki Gospodarskich i Politycznych Kalendarzy i Książek kieszonkowych na rok 1800. iako też Losy do iszey Klaszy Loteryi 12. Krol: *Berliński* Loteryi 30. December a. c. gezogen i ktorey plan gratis dostać można. Całe losy po 2. Tal: poł losy po 1. Tal: i cwiereć losy po 12 gr. 5r: w złocie przedają się.

Zgromadzenie PP. Wizek *Warszawskich* za dozwoleniem Krajowey i Duchowney Zwierzchności, życzyłoby sobie przedać Jurydykę, tu nad Wilgą znajdującą się, a do siebie dziedzinie należącą. Ktoby zatem chciał nabyć takowego prawa, w każdym czasie w tymże Klasztorze *Warszawskim* o cenie i warunkach zostanie dostatecznie uwiadomiony.

Pewna ołoba życzy sobie mieć Guwernera, który aby umiał ięzyk *Francuzki*, *Niemiecki* i *Łaciński*; w czym niech się zgłosi do *P. Murgrabiego* pałacu *Tepperowkiego* na *Miodowey* ulicy, a zainformowanym lepiey zostanie.